

[Tinning]

helst om, for det ved man ikke. Så kan jeg jo altid spørge en anden dag. Det var det ene.

Det andet var, om arbejdsministeren ville kommentere eksemplet fra Nysted, ikke for at få et foredrag om champignonens historie eller sådan noget, men for at få at vide de muligheder, der faktisk ligger i det eksempel, for at erhvervslivets organisationer har noget, der ligner varetøret i forhold til jobskabelsesordningen, om det ud fra det konkrete eksempel er noget sådant, arbejdsministeren forestiller sig, eller om det er en helt anden udgave af jobskabelsesordningen, vi kommer til at opleve.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg vil gerne understrege over for fru Lone Dybkjær, at jeg for så vidt er enig i den betragtning, at regeringen og de, der sidder i administrationen, selvfølgelig må have et meget stort ansvar for en række af disse områder. Jeg tror, at debatter som dem, vi har været igennem i de senere år, er nyttige i så henseende. Dels får vi måske et skub bagi som regering, dels gør det det nok lidt nemmere at komme igennem med ændringer en række af de steder, man skal igennem, når der bliver fokuseret på problemerne.

Vedrørende spørgsmålet om nye uddannelser er det jo mægtig nemt at blive enige om her en sen torsdag eftermiddag, at man skal skære igennem, man skal gøre sådan. Jeg har meget kort berørt nogle af problemerne med det tværfaglige basisår. Et af de områder, hvor vi nu er ved at prøve at køre den nye uddannelse igennem, som lykkedes forholdsvis hurtigt, er sundheds- og socialområdet. Jeg er ikke helt sikker på, at alle organisationer, alle, der er involveret på det område, er helt enige i fru Lone Dybkjærs betragtninger om, at man bare skal hugge til og skære igennem. Tingene er somme tider enklere i denne sal, end de er, når vi kommer ud i dagligdagen.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Hr. Tinning har spurgt, hvad der lå i mine bemærkninger om unges geografiske mobilitet. Jeg vil bare sige, at det, der lå i det, er, at regeringen er optaget af i forbindelse med den bedst mulige udnyttelse af uddannelsessystemet og i forbindelse med at sikre alle unge en mulighed for at gå i gang med en

erhvervs- eller ungdomsuddannelse at se på, om der ikke i den allerede eksisterende boligmasse findes ledige boliger, som kunne bruges til dette formål. Vi har eksempelvis et meget betydeligt antal parcelhuse, vi har også et vist antal lejligheder på nuværende tidspunkt. Netop en tid med ekstraordinært store ungdomsårgange, med ekstraordinært store problemer, kræver ekstraordinære løsninger, og jeg synes, det er fantastisk, at man vil lægge gift for den type tænkning ved at begynde at tale om deportationslovgivning osv.

Og så tilbage til de svampe, som hr. Tinning nødig ser gro ved Nysted på Østlolland. Jeg synes, det er fint, at der er skabt en arbejdsplads dernede. På den måde synes jeg det er et godt initiativ. Jeg synes, det er fint, at det er en eksportvirksomhed, der er skabt. Jeg synes, det er fint, at man samtidig har sat gang i en konservesfabrikation. Jeg har i modsætning til hr. Tinning ikke noget imod, at man i den forbindelse har samarbejdet med Erhvervsgartnerforeningen og har prøvet at finde en fornuftig løsning dernede. Erhvervsgartnerne har ikke haft nogen veto, men man har prøvet at finde en løsning. Det, vi forestiller os med jobskabelse, er i disse situationer at opfordre til, at man taler med de pågældende erhvervsorganisationer uden at give de pågældende erhvervsorganisationer en veto, men en lejlighed til at komme med synspunkter. I modsætning til hr. Tinning tror jeg, at man i de fleste erhverv vil møde en meget positiv grundholdning over for de unge.

Og så en slutbemærkning til fru Lone Dybkjær, som siger, at meget af det papirvælde må det være regeringens ansvar bliver fjernet. Ja men det papirvælde, næsten alle i dag har talt om, ligger uden for regeringens administration. Det ligger i de faglige fællesudvalg. Hvis man herfra virkelig ønsker at sige til arbejdsgiverne og til lønmodtagerorganisationerne, at det ikke længere er deres område at fastsætte kravene i håndværkslavene, og hvor de ellers sidder og administrerer det her, fint, så sig det, og så giv regeringen et flertal og en forpligtelse til at gøre det. Men uden at regeringen har et flertal i ryggen for en lovgivning på hele det her felt, er det selvfølgelig ikke muligt at løse problemet.

Hermed sluttede forhandlingen.